

NØVN

Jóna 80 ár

Góða mamma/vermamma, omma og langomma. Vit gleðast um at kunna heiðra hana á 80 ára føðingargdegnum 1. jóladag. Eisini vilja vit hervið takka fyri alt tú ert og hevur verið fyri okkum. Jóna er úr Fuglafirði, dóttir Malenu og Óla Jákup Olsen, vanlige róptur (Gøt Óla Jákup). Yngst av 9 syskjum, 4 systur, Astrid, Borghild og Hallgerð, brøðurnir vóru 5 í tali, Oliver, Óla Jákup (Olli), Arnold, Osmund og Hans Pauli (Palli).

Jóna hevur altíð verið arbeidsom. Sum ung arbeiddi hon í bakarínum Krossbúðin í Fuglafirði. Hesa tíðina møtti hon Helga, bakaranum í Gøtu, og giftust tey í 1956. So broytingin hjá Jónu at flyta til Norðragøtu bleiv ikki so stór arbeiðsliga sæð. Í 1962 fluttu tey í egin hús í Kongsbø. Stutt eftir bleiv bakarið flutt í kjallaran í nýggju húsinum, so nú var

ikki so langt til arbeiðis hjá teimum. Jóna bleiv Helgasa høggra hond, bæði í tungum og løttum. Fyrst í 70-unun flutti familjan til Grønlands, Helgi var kokkur við einum KGH-trolara. Har minstraði Jóna onkran túr sum messur. Aftaná hetta tvey ára skeið, fluttu tey heim aftur til Norðragøtu, har bakaravirkið helt fram. Sjálvt um Jóna hevði nokk at gera við at hjálpa Helga og at passa børnini kom nóg annað frá hondini. Tey pløgg sum hon hevur bundið og heklað eru óteljandi. Børnini gingu altíð í heimabundnum, og nógv onnur hava notið gott av tí, sum er komið frá hennara hond.

Eitt, ið fólki kundu leggja til merkis hjá »Bakaranum« var tann vakri havin. Grønar fingrar hevði Jóna eisini, hvør minnst ikki tær finu tulipanirnar, sum stóðu rundan um húsin.

At arbeiða í bakarínum kravdi sín mann, so Jóna fór í holt við at taka koyri-kort. Hon var tann fysti næm-

ingurin, sum Ivan Jacobsen í Fuglafirði hevði. So eftir at koyrikortið var komið, var tað ikki so sjáldan, at

Jóna koyrði breyðini út. Í august 1994 hendi so nakað, sum vit ikki eru harrar yvir, og sum kom at broyta tann dagliga dagin á bakarínum. Jóna gjørdist sjúk og bleiv tí óarbeiðsfør. Hetta var ei dyggur smeytur fyri Helga, at missa sína høggra hond. So eftir stutta tíð tók hann tað avger at steingja bakarið. Í mars 1995 fluttu Jóna og Helgi til Danmarkar at bógva, tí 3 av børnunum búðu niðri. So einsamøll komu tey ikki at føla seg. Frá tí degi Jóna bleiv sjúk, hevur Helgi verið um hana. Hann legði alt frá sær fyri at passa konu sína. Øll hesi 16 árin, til 2010, tá tey fluttu heimaftur, og eru nú búsitandi á eldra-sambýlinum Gøtubrá.

Børnini eru 5 í tali. Maiken gift við Hans Mohr, búsitandi í Fuglafirði. Odny búsitandi í Keypmannahavn. Tummas Jákup búsitandi í Norðragøtu. Gudny, gift við

Simun Petur Justinussen, búsitandi í Norðragøtu. Óla Jákup, búsitandi á Glyvrum. Ommu og abbaðørn eru 7 í tali, langommubørn eru 10.

Hjartaliga tillukku góða mamma/vermamma, omma og langomma, má Harrin signa lívsleið tykkara fram-yvir. Takk fyri allar løtur vit hava havt saman og vónandi verða nógvar afturat.

Tað er tá, vit eru veik at vit kunnu kenna, hvussu sterkur Harrin er. Og kenna, hvussu hann kann troysta sum eingin annar.

Ynskja

vit, sum bógva á Mirmansvegi 20 v/ fam.

Føðingardagsheilsan til pápa mín

Eyðfinn Mørk í Vági

á 70 ára degnum Tollaksmessudag 23.12.2015

Hey góði pápi, nú fyllir tú aftur og hesaferð fyllur tú 70 ár. Ja, tíðin flýgur avstað, eg verið afturr noyddur at skriva nøkur orð á tínum stóra runda degi.

Pápi vaks upp á Tvøroyri og er sonur Hjørdis Mørk úr Tórshavn og Martin Berg ættaður úr Sandvík. At pápi er føddur í Tórshavn Tollaksmessudag 1945, er tað kanska ikki so nógv fólki, sum vita um. Men hann búði bert í Havn í 1 ár, tá ið hann flutti suður til Sandvíkar at bógva saman við Hjørdis ommuni og Martin abba. Seinni flutti tey til Tvøroyri. Tey búði í Valinum, har búði hann saman við foreldrunum og systkininum hjá sær ávikavist Hanus, Hanna, Essuni og Eyvør.

Pápi flutti seinni suður til Vágs at bógva bert 15 ára gamal og har hevur pápi búleikast síðani, saman við okkum øllum.

Tað sum tók serliga hart uppá pápa var tá ið systurnar hjá honum Rini og Hanna doyðu av krabbameini. Rini var bara 36 ár tá ið hon doyði og Hanna doyði fyri nøkrum árum síðani. Pápi misti eisini mammu sína Hjørdis av krabbameini í

1999. Eisini Martin abbin doyði av krabbameini, nøkur ár frammanundan.

Pápi giftist við mammu okkara Ingibjörg Ryggshamar hin 2. januar 1965, sum er dóttir Jens og Alvildu Ryggshamar í Vági.

Um hetta mundið búðu tey úti í Toftalíð saman við langommuni Julionnu. Bert trýggjar mánaðir eftir vígsluna, t.v.s. 2. apríl 1965, brendi heim teirra í grund.

Tey mistu alt, sum høvdu fingið í brúðargávu, men til Guds undur sluppu tey øll frá tí við lívinum. Í 1968 bygdu tey sær egið hús á Vallarajørð í Vági.

Men væl hevur gingist hjá tykkum hóast tit mistu alt úti í Toftalíð Vági og okur 8 systkin sum eru Jens, Anja, Levi, Eyðhild, Heidi, Mortan, Rini og Sonni hava nógv at takka tykkum báðum fyri, hóast tað hevur mangan verið strævið hjá tykkum báðum.

Men okur 8 børnini og øll abba, ommubørnini, minnst bert á góðar løtur inni á barnaheiminum hjá okkum. Hetta fáa nú tey fyrstu langabbaðørn og langommubørnini eisini stóra gleði av og tað er at vera takksamur

fyri.

Pápi fór til sjós bert 13 ára gamal. Pápi varð sjómaður heilt fram til miðskeiðis í sjevtíárinum. Umfram, at hava koyrt lastbil og arbeitt á Suðurfisk í fleiri ár. So hevur pápi havt seyð og seyðahald í Hovi. Hetta var eitt stórt ikast til okkum øll gjøgnum árin, tí tað vóru nógvir munnar at metta.

Heilsan hjá pápa er farin at bila nógv tey seinastu árin, og hansara gongutúrar rundan um Vatnið eru nú næstan eingir, frá at ganga

3 til 4 túrar um dagin, eru hesir túrar nú hildnir uppat. Vit vóna sjálvandi, at tú blívur betri fyri, so at tú eitt nú, kann ganga hesar túrar aftur. Tað sum hugtekur teg serliga nógv og hevur altíð gjørt, er at fylgja við, tá ið Newcastle spælir í Premier League. Tað fyrsta tú reypar um, tá ið tú ringir til onkran av okkum, ella vinum, er at reypa um Newcastle, serliga um teir vinna.

Samfelagsviðurskiftu hava altíð havt hansara áhuga, hann hevur m.a. sitið

í 23 ár í Vágs Býráð frá 1985 til 31.12.2008.

Pápi er ikki ein persónur sum tosar so nógv um slekt, men hann fortelur oftani frá hvussu gott tað var at koma til Sandvíkar sum smádrongur, at vitja familjuna har. Serliga tosar hann um Ingibjörg systir Martin abba og hennara hjartarúm, tá ið hann var smádrongur. Somuleiðis, tosar hann nógv positivt um Helenu Hjelm (mostur at pappa) og Arnhold Hjelm. Har pápi kom nógv sum smádrongur og ungur.

Eg havi oftani spurt pápa um familjuna og um Mørk slektina hjá honum, men hann hevur ikki givið mær eitt greitt svar enn, men svarið sum hann altíð hevur givið mær er, at røturnar eru úr Sandvík, Hvalba, Tvøroyri, Hovi og í Havn. Men, at hann sigur altíð, at hann er vágbingur um ein háls.

Men, hann tekur oftani til orðanna og sigur, at hansara familja eru vit børnini og familjan hjá mammu, tað kemur ivaleyst av, at hann hevur búð næstan alt sítt lív í Vági og følr seg sum vágbing, hóast røturnar er aðrastaðni frá.

Mamma og heilsan hjá

henni er tíverri, eisini farin at bila, hesu seinnu árin og tey fáa nú bæði hjálp til ymisk ting herheima, tað eru tey bæði eisini sera takksom fyri.

Pappa eg fari, at ynskja tær ein góðan 70 ára føðingardag og eg takki tykkum báðum so innarliga fyri, alla hjálp og kærleika tit hava víst okkum øllum í familjuni. Serliga takki eg fyri, at eg kann bógva aftur her í barnaheiminum, hesu seinastu 2 árin. Tit hava, hóast ringa heilsu víst mær stóran kærleika og nærleika.

Eg elski tykkum yvir alt fyri tað og Guds signing framtíð tykkara og við vón um, at heilsan hjá tykkum gerst frægari.

Eg vil hervið ynskja tær pappa hjartaliga tillukku við 70 ára føðingardegnum, nú Tollaksmessudag 23.12.2015, har tit hava opið hús frá kl. 10:00 til 14:00.

»Størri kærleika eingin annar gevur frá morgun til myrkur og meðan ein snevur«

Gleðilig jól og gott nýggjár.

Váguv hin 21.12.2015

Sonur tín